

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cri pentru fie-care publicare.

Ad. Nr. 6026. Cons.

Cerculariu

cătră toate oficiile parohiale, cătră onorații membri ai sinodului protopresbiteral înmulțit și cătră onorații membri ai comitetului protopresbiteral din tractul Agnitei.

După îndeplinirea lucrărilor pregătitoare la actul alegerii de protopresbiter al tractului vacant al Agnitei, Venerabilul Consistoriu arhidieceșan, cu hârtia sa din 2 Decembre a. c. Nr. 6026 Plen. a binevoit a me denumi pre subsemnatul ca comisariu consistorial, cu însărcinarea a conchiama și conduce, conform §-lui 51 din statutul organic, sinodul protopresbiteral electoral al numitului tract. Deci pe basa acestei însărcinări am onoare în calitate de comisariu consistorial a conchiama pre ziua de **Luni în 30 Decembre a. c. st. v. la 9 oare** ante amăni pe toți membrii ordinari și estraordinari, preoți și mireni ai sinodului protopresbiteral înmulțit al tractului Agnitei, a se întruni în opidul Agnita la ședința sinodului protopresbiteral înmulțit, cu scop a alege pe protopresbiterul acestui tract, — observându-se, că la 9 oare se va începe servițiul divin în biserică din Agnita, la care onorații membrii sinodali sunt poștiți a participa, ear după biserică la 11 oare ante amădi se vor începe lucrările proprii ale sinodului electoral.

Aducând aceasta la cunoscința tuturor oficiilor parohiale din tractul protopresbiteral al Agnitei spre publicare în biserică, în Dumineca cea mai de aproape și în special la cunoscința fie-cărui membru al sinodului protopresbiteral înmulțit, poftese pre membrii sinodului electoral, ca având în vedere însemnătatea obiectului, la care au a contribui cu votul lor, să se întrunească în număr cât se poate mai complet la locul și terminul indicat pentru participare la sinodul protopresbiteral-electoral.

Totdeodată conchiem prin aceasta pre onorații membri ai comitetului protopresbiteral a se întruni în ziua premergătoare adevă **Duminecă în 29 Decembre a. c. st. v. la 4 oare** după amădi tot în Agnita la o ședință estraordinară de comitet pentru combinarea listei candidaților, conform §-lui 63 din statutul și § 12 al instrucțiunei pentru procedura la alegerea de protopresbiter, satorită prin sinodul arhidieceșan din anul 1877.

Sibiu, 12 Decembre, 1885.

Dr. Harion Pușcariu m. p.
protosincol, ca comisariu consistorial.

Sibiu, 13 Decembre 1885.

În Caransebeș s'a înființat pe lângă episcopia noastră de acolo o tipografie, în care se vor face tipăriturile trebuincioase și necesare la administrațiunea bisericească. Se perfecțiunea de fi de organismul bisericească noare, și cu această perfecțiune crește și necesitatea de a afla căile, prin cari cu mai multă înlesnire se se reguleze necesitățile bisericești.

Este un semn spre progres înființarea acestei tipografii lângă episcopia noastră din Caransebeș, și noi din adâncul inimei felicităm pe frații din Caransebeș pentru acest nou semn al progresului lor. Și trebuie să ne bucurăm îndoit vădând, că această tipografie se face de biserică, prin oamenii bisericești pentru binele și folosul bisericești.

Voim să fie constatat, că tipografia de care vorbim noi, este pusă pe bazele acelea sănătoase, pe cari a pus și fericitul Șaguna tipografia noastră arhidieceșană. Întocmai ca fericitul Șaguna, Preasânția Sa Părintele episcop al Caransebeșului Ioan Popasu constată necesitatea de a înființa o tipografie diecesană, care să provadă în locul prim trebuințele ivite în administrațiunea bisericească preste tot, începând dela archiereu până la cel din urmă funcționariu bisericesc. Întocmai fericitului Andrei, episcopul diecesei Caransebeș provoacă pe toți funcționariu bisericesci, ca ei să se adreseze cu toate

tipăriturile la tipografia bisericești; întocmai ca și fericitul Marele Andrei, cerculariul P. Popasu așteaptă dela toți bărbații bisericești, ca ei să vină cu productul lor la Caransebeș, și în cele din urmă întocmai nemuritoriului Șaguna, Preasânția Sa P. episcop Ioan Popasu închină profitul material clerului și poporului drept credincios român din eparchia Caransebeșului.

Tipografia din Caransebeș va sta în legătură cu un diariu bisericesc, în care se va scrie despre afaceri școlare și economice și se va ținea în evidență și mișcarea noastră literară. Programul acestui diariu se va face cunoscută publicului român și noi nu vom întârzi a o reproduce, pentru ca publicul nostru să fie bine informat despre tot ce se întâmplă în biserică noastră.

„Eată ve vestesc voue bucurie mare”, cu aceste cuvinte a salutată ângerul Domnului pe păstorii din Viflee, și tot aceste ângeresci cuvinte se cuvine să le adresăm și noi publicului român din incidentul deschiderii tipografiei de care este vorba.

Nu ne este permis să credem, că clerul și poporul credincios al eparchiei Caransebeșului nu va întâmpina cu deosebită bucurie cerculariul păstorului seu sufletesc, nu ne este permis să tragem la îndoială tocmai în ajunul născerei Domnului bucuria ce o simte fie-care român la auzul acestei sciri îmbucurătoare și noi nici nu o facem.

Mai mult, — avem firma convingere, că bucuria pretutindinea va fi mare, avem firma convingere, că românii au simțit necesitatea de a se înființa această tipografie, și riscăm a afirma că clerul eparchiei Caransebeș, și în special persoanele puse la cărma bisericești în întreaga viața lor vor rămânea cu trup și suflet pe lângă această tipografie, și aceasta pentru cuvântul, căci tipografia este pentru biserică, și cine lucră pentru ea, acela lucră pentru biserică.

Riscăm a o crede aceasta, deși soarta tipografiei noastre arhidieceșane contrariul ne dovedește.

Tipografia noastră arhidieceșană a fost creațiunea cea mai de predilecțiune a fericitului Șaguna și ea obiect de predilecțiune al lui a fost dela înființarea ei și până la moartea acestui mare bărbat.

Mare fu bucuria metropolitului Șaguna la punerea în lucrare sau înăngu area tipografiei sale, la actul sâmbierii în localul același, în luna lui August 1880, celebrat cu solemnitate, și când văd el cel dântăi product literariu și la moment din teacurile noiei tipografii. Acest prim product a fost o poeziară ocașională dedicată lui însuși din partea lui eatalui poet Andrei Mureșianu, care după aceea ca un inn a lui Șaguna, se cânta la toate ocașiunile (Archiepiscopul și metropolitul Andrei Baron de Șaguna de Nicolau Popea, archimandrit și vicariu arhidieceșanesc.)

Sub asemenea auspicii inaugurată, tipografia a fost copilul desmerdat al lui Șaguna în întreaga viața lui.

La moartea sa Șaguna se vede a fi avut oarecare bănuiești cu privire la oameni și impregiurări. De aceea el pe lângă organismul actual al bisericești a mai creat un organism nou special pentru tipografie, și a dispus ca acest organism să se întregească el prin sine însuși.

Astăzi dintre 9 membri puși de fericitul părinte la epitropia copilului seu, abea jumătate mai țin la interesele acestuia; ceilalți sunt parte acționari, parte nominali directori ai altei tipografii, ear înalții funcționari bisericesci, protopopi, cateheți și Dumneșcu mai scie câți bărbați în posturi bisericesci, chiar și în afaceri oficiale bisericesci se folosesc de tipografiile streine, desmântând și pe alții dela tipografia noastră, ca apoi la cas de moarte văduvele lor cu orfanii sei să nu mai poată conta în necasurile lor la ajutoriul, care a intenționat marele Andrei a-l întecesa în pentru ele deodată cu tipografia arhidieceșană.

Ni se rupe inima de durere, când trebuie să constatăm la noi faptul acesta; și puțină rață de speranță, ce ni o dau unele consultări confidentiale, ținute în zilele trecute pentru întoarcerea lucrurilor spre bine, încă nu e de ajuns pentru a ne mângăia în ale noastre atunci, când de altă parte salutăm din inimă noua întreprindere dela Caransebeș.

Revista politică.

Armistițiul între bulgari și sârbi la intervențiunea comisiei internaționale, este închieiat pe 2 luni de zile.

Cu toate aceste, dice „Neue freie Presse” agitațiunea pentru reînnoirea războiului continuă în Sârbia. O epistolă din Belgrad a jurnalului „Kölnische Zeitung” atribuie lucrul acesta censurii sârbesci, care în timpul războiului a oprit importarea tuturor foilor din străinătate. Regele și guvernul seu sunt convinși, că pacea e o necesitate pentru țară, inteligența sârbă odată cu capul nu vrea să scie, că sârbi sunt cei bătuti. Poporul nici acum nu scie încă nimic despre cele ce s'au întemplat în jumătatea din urmă a lunii lui Octombre. Înșușirea cea mai caracteristică a situației în Sârbia este lipsa de ori-ce plan și consecințe, nesiguritatea asupra recunșterii actuale și scopurilor pentru viitoriu, cu un cuvânt chaosul politic. Ministeriul în urma retragerii sârbilor, și-a înaintat demisiunea, carea însă din multe și foarte temeinice considerante nu s'a primit. Nici nu se mai face ađi secret din lucrul, că regele și Garașanin doresc cu tot prețul pacea, ear o parte a cabinetului cu cei ce aparțin partidei progresiste pretind cu tot dinadinsul continuarea războiului.

Cu toate aceste este speranță, că la stăruința puterilor pacea se va face și ea, poate încă înainte de expirarea termenului de 2 luni, la care s'au sorocit ostilitățile. „Neue freie Presse” crede, că persoanele se vor delega pentru contractarea păcii în zilele cele mai apropiate, un lucru, de care s'ar fi îngrijit chiar comisia internațională în actul, prin care s'a stabilit armistițiul.

În Spania nici până ađi se vede că nu 's liniștite spiritele, după cum se asigură în zilele trecute.

Principele Henric de Bourbon, comandantul gardei palatului regal, a încercat să între în apartamentul reginei Cristina spre a-i vorbi. Întrarea fiindu-i interđisă, dânsul luă o atitudine, care făcu pe căpitanul general al Madridului să'l puie îndată în disponibilitate și să ordone o anchetă.

După o telegramă primită de diarele vieneșe, principele Henric de Bourbon, ar fi tentat un pronunțiamento cu regimentul, al cărui colonel este. Dânsul ar fi încercat să aresteze pe regina Cristina, spre a pune pe tron pe Isabela II.

Principele va fi trimis înaintea unui consiliu de rebel.

Am espus în nrii nostri trecuți situația creată prin nouele alegeri în Anglia. Opinia publică se revoltase întru atât în protiva lui Gladstone, pentru cuvântul, că voiesce să facă concesiuni așa mari irlandesilor, încât dacă nu ar fi urmat nici o deslășire din partea sa, rămânea pentru totdeauna discreditat în ochii opiniei publice din Anglia.

„Dementi”-ul dlui Gladstone a urmat în zilele aceste. El este adresat asociațiunei de presă și sună astfel:

„Dacă Gladstone are în de mână vr'un plan, sau vre o intenție pentru regularea cestiunei irlandeze, aceasta va sci-o el s'o facă pe calea publicității și direct, sub propria-i responsabilitate, ear nu prin declarații anonime și scutite de ori-ce răspundere. Primească amicii sei politici asigurarea, că el ține cont de obligamentele sale față de dânsii, și să fie incredințați, că el nu stă în nici într'o legătură cu ideile răspândite în presă și incopciate de numele seu. După această declarație dl Gladstone se crede dispensat a da un răspuns mai amănunțit la incunoscințările, faimele și acusele adresate persoanei sale.”

Se dice că Gladstone doarește, ca partida tory, care este de present la guvern, să iee ea inițiativa pentru aplanarea cestiunei irlandeze. El va fi totdeauna aplecat de a sprigini un proiect de lege compus în spirit liberal, fără considerare la aceea, că este prezentat de inimiștii sei politici.

Din Rusia.

St. Petersburg, 3 Decembre.

Este nedubitabil că noul factor al politicii moderne internaționale este acțiunea comună a Rusiei și Austro-Ungariei în peninsula balcanică. Într'un alt timp și sub auspiciul unor alte împrejurări n'ași fi putut desemna relațiunile ambelor imperii prin cuvintele de „acțiune comună“, ci din contră m'ași fi creșut forțat a întrebuița cuvintele de „rivalitate“, de „luptă“ etc. Dar acum, precum se vede, totul s'a schimbat, partidul reacționariu, care în momentul de față încingioară tronul, se pronunță fără șovăire pentru o politică de pace și de liniște, partidul liberal se arată asemenea mulțimit de relațiunile amicale între Austria și Rusia, numai revoluționarii și împreună cu dânsii panslavistii sunt nemulțumiți și fac tot posibilul pentru a împinge imperiul moscovit spre o politică de aventuri, care, după opinia celor dântăi, va apropia deslănțuirea unei revoluțiuni mari în imperiu, ear după opinia celorlalți va aduce în fine după sine realizarea măreței probleme panslaviste.

Dilele din urmă am avut ocaziunea să vorbesc cu fostul director al ziarului „Poreadoc“, cu dnul Stasiulewici, și obiectul conversațiunii noastre a fost atitudinea reciprocă a ambelor imperii față cu evenimentele din peninsula balcanică.

Dl Stasiulewici se poate considera ași ca unul din membrii influenți ai partidei ruse liberale; după interdicerea ziarului său, bătrânul literat și fostul profesor de universitate s'a retras cu deservire dela ori-ce politică, și ași trăiesce împreună cu întreaga pleiadă a literatorilor ruși, precum sunt Salticoff, Uspensky, Babarikin, etc., într'o completă tăcere. Dl Stasiulewici își înfățișează situațiunea în următorii mod:

— Dela întrevederile dela Skiernewitz și Kremier, peatra triangulară a politicii europene se întemeiază pe o înțelegere, ear nici de cum pe o alianță, între cei trei împărați. Relațiunile reciproce ale Austro-Ungariei și Rusiei în peninsula balcanică, vorbind într'un mod puramente obiectiv, nu se pot numi în momentul de față antagoniste, ci din contră basate pe o acțiune comună, în care influența fie-cărui e bine determinată. Austria este tot așa de puțin dispusă de a vedea aliându-se influința sa asupra Sârbiei, precum este puțin dispusă Rusia de a jertfi influența sa asupra Bulgariei. În ceea ce privește Austria, apoi misiunea lui Khevenhüller, care a pus capăt resbelului bulgaro sârb, este o dovadă pipăită despre hotărîrea cabinetului din Viena, de a scăpa Sârbia din prăpastia, în care a precipitat-o politica necumpănită a regelui Milan. Rusia, precum ași vedut, a primit cu supunere neplăcută scire privitoare la modul cum a fost implinită însărcinarea dată de către trimisul extraordinariu al Austro-Ungariei, și această supunere nu denotă alt-ceva decât rezoluțiunea guvernului nostru de a se ține strict de înțelegerea luată din inițiativa principelui de Bismarck.

Ori-cum vom privi atitudinea Austriei, este evident că, cu toată nesocotința, cu care regele Milan a întreprins resbelul, cu toate greșelile făcute de diplomația vieneză în ajutorul resbelului, căci ve aduceți aminte, că mobilizarea a fost făcută sub presiunea consiliilor date din Viena, imperiul Habsburghez nu poate părăsi Sârbia, precum nu va părăsi

Bosnia și Herțegovina. Mai mult decât atât, după părerea mea perderea influenței în peninsula balcanică pentru Austro-Ungaria ar fi mult mai periculoasă, decât aceea a provinciilor italiene. Atunci Austria a fost supusă unei amputațiuni, foarte dureroase, dar nu i-a fost periculoasă propriu zis.

În momentul de față lucrurile stau cu totul altfel; evenimentele celor de ce ani de pe urmă au forțat pe Austria de a deveni un stat slav prin eselență; Germania, în rivna sa de a forma uniunea germană, a împins-o la orient, legând soarta sa cu soarta peninsulei balcanice. Slavii din Austria înțeleg bine din altă parte, că cu nimicirea influenței austriace în peninsula balcanică toate idealurile lor politice se vor risipi în pulbere și soarta lor în viitoriu va fi prin aceasta compromisă de germani și maghiari.

— Dar credeți oare, că prin tendințele Austriei de a deveni un stat slav nu se jignesc interesele și mai cu seamă tendințele Rusiei, — întrebați eu pe dl Stasiulewici.

— Invederat este, mi-a răspuns dsa, că pentru politicianii-șoviniști, cari în raționamentul lor nu se conduc decât de efecte momentane și nu trăiesc decât cu losinca țilei, considerațiunile, pe care vi le-am exprimat n'au nici o logică. Dar pentru oamenii cu mintea sănătoasă, pentru oamenii obiectivi, este evident, că în afară de considerațiunile sentimentale, Rusia nu poate răpi din sinul Austriei Bosnia și Herțegovina, precum asemenea nu poate să înstrăineze influențele sale asupra Sârbiei, fără a nu face un resbel crâncen, care ne va costa sute de mii de oameni și miliarde de ruble; din altă parte, chiar basându-se pe considerațiunile sentimentale, un resbel cu Austria devine pentru moment imposibil.

— Și pentru ce?

— Pentru că un resbel între Austria și Rusia este un resbel tot așa de fratricid, precum pare a fi acela ce abea s'a isprăvit între bulgari și sârbi.

Armata austriacă se compune din $\frac{1}{5}$ părți de slavi. Diferența nu va fi decât în dimensiunile, în numărul victimilor căzute pe câmpul de bătaie. Tocmai pentru aceasta, noi liberalii privim cu întristare faptele, care se dau pe față, mulțumită așî țerilor, care tind a înăspri relațiunile între ambele state. Dl Aksacoff și panslavistii nu vor să și dea compt despre ce vor și la ce rezultat tind.

În ce me privește, apoi eu sunt vesel a putea constata, că din cauza unor împrejurări, care nu depind de loc de noi, relațiunile bune între Viena și guvernul nostru sunt mai mult de cât asigurate. Statistica austriacă ne arată, că din totalul populațiunii imperiului habsburghez, adică din 37 de milioane, 17,200,000 aparțin neamurilor slave. Așa fiind, 45 la sută sunt slavi. Să adăugăm la această cifră 1,336,000 populațiunea Bosniei și Herzegovinei și vom vedea, că Austro-Ungaria merge cu pași gigantici spre țelul său arătat ei de către principele Bismarck. Ve pare poate straniu, adăugă apoi dl Stasiulewici, că eu rus vorbesc cu așa nepăsare de usurpațiunea pe care o face Austria.

Ah! domnule, opinia mea este, că noi rușii avem mult de făcut la noi acasă și apoi cine scie, dacă printre toate neamurile slave nu suntem tocmai noi cei mai nefericiți.

„Telegraful.“

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

— Aniversarea țilei Marei Andrei la Săcele. —

Satulung, 30 Novembre 1885. Onorate dle Redactor! De sigur că țiuva „cea dorită“ serbată în toate unghiurile archidiecesei, a provocat mai multe corespondențe de cuprinsul acesteia, însă eu cred, că ospitalitatea cunoscută a președintelui DV. ziaru, va numera și aceste șiruri între cele publicabile, spre onoarea țilei 30 Nov., care pentru noi e țiuva ce a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne întristăm în trênsa....

Fără a vorbi ceva despre însemnătatea acestei țile, fără a dice ceva despre acela, care ne stoarce admirațiunea, când cugetăm la puterea, cu care a săvârșit atâtea mărețe fapte, cari fapte, mai curând ori mai târziu vor trebui, să-i imprime timbrul sfințeniei, — le tac căci acestea sunt scrise în volume de sute de pagine, — voi descrie numai cum s'a săvârșit această țiu de către „Secelenii“ din comunele Satulung, Cernat, Turchis, Bacifalou și Dârste. Nu intenționez altceva prin aceasta, de cât să arăt, pe de o parte, că Secelenii precum în alte, așa și în venerarea bărbatilor demni pot fi pentru mulți de pildă; ear pe de altă parte chiar, ca numele cel scump „Andrei“ să impodobască cu o dată mai mult coloanele ziarului, care lui are a-și mulțumii ființa.

Deci, cu voia onoratei redacțiuni, după ce voi spune, că învățătorii din numitele comune, 14 la număr, sunt constituiți în conferințe lunare cu 2 întruniri, voi aminti că în o ședință a conferinței s'a hotărît celebrarea unui parastas la 30 Nov., ear pentru mai bună reușită s'au chemat și domni preoți concernenți la o consultare, când statorindu-se o programă, aceea s'a executat precum urmează.

Parastasul s'a ținut la biserica cea mare din Cernat, unde pe lângă credincioșii de-ai noștri și alți streini „curioși“, s'au adunat băieții elevi ai scoalelor din satele numite cu steagurile scoalelor îmbrăcate în doliu. După Sf. Liturgie, la care a cântat destul de satisfăcătoriu corul elevilor scoalei de la biserica Sf. Adormiri din Satulung, a cuvântat tânărul preot V. Domșa arătând pe lângă alte, în mod foarte plăcut și pătrunzător însemnătatea țilei și scopul parastasului. Parastasul s'a slujit înaintea unui public foarte numeros, de către Domni preoți: Alece Verzea, G. Urdea, Victor Popea, și V. Domșa; ear cântările au fost executate de corul învățătorilor. Închierarea parastasului s'a făcut prin o a doua cuvântare de dl director scolaru I. Dorca, după aceea s'a cântat în quartet prea nimerita și frumoasa poezie „Româtime mult cercată.“

Rog indulgența on. red., că până a nu închieia, să amintesc ceva despre prea frumoasa cuvântare a dlui Dorca care a fost începută cu cuvintele: „Eată-ne Doamne adunați în locașul țeu cel sfânt, nu pentru a face pompă, ci pentru a da curs liber simțimentelor noastre de pietate, față de cel mai bine meritat bărbat pe terenul bisericesc scolaru; nu pentru a înscena sărbători jubulare, ci pentru a da expresiune durerilor noastre“. În cuvântarea aceasta, Șaguna a fost prezentat ca un bărbat, pe care lingșirile nu l'au sedus, materialismul nu l'a orbit, ca un bărbat, care a făcut și câștigat atâtea prin un caracter de diamant, muncă și puteri impunătoare. Deosebită impresiune a făcut partea prea bine tractată, unde s'au desvoltat cuvintele rostite pe

FOIȚA.

Inteligența animalelor.

„La Revue scientifique“ publică următoarele exemple noue, care dovedesc inteligența animalelor:

„La Brie“ e un câne nu tocmai bine hrănit, ceea ce l'a făcut prevădătoriu. Într'o țiu din luna lui Septembrie 1884, stăpânul său aruncând în curte niște mari bucăți de pâne muceșită, cănele veni succesiv și dispută găștelor pe fie-care din aceste bucăți și le ascunde sub nășip, într'o mică carieră vecină. După-ce își făcū proviziunea, el o consumă încetul cu încetul, ducându-se să desgroape câte o bucată de câte-ori îi era foame.

Al doilea fapt e și mai curios. D. de R... avea o pisică, care se născuse la țeară, primăvara. Când sosi iarna, se hotărî ca pisica să fie adusă în oraș, la Bugue (Dordogne), la o distanță de patru kilometre de acolo. Animalul fu pus într'un paner și aședat în lada trăsurei, el făcū deci călătoria într'un întunec absolut. Ajuns la Bugue, i se dădū drumul în casă, dar nu întârziă d'a dispăre. A doua țiu, furăm anunțați, spune d. Emile Bouant, care citează aceste fapte, că se întoarse la țeară. Pisica făcuse o călătorie de patru kilometri, singură, în

timpul nopții, pe niște drumuri, cari îi erau cu totul necunoscute. De câte-ori de altminteri, o aduseră în oraș, ea se întoarse la țeară.

Al treilea fapt, spune d. Emile Bouant, datează din copilăria mea. Posedeam țice d-sa, frații mei și cu mine, o mică broască țestoasă, pe care o numisem „Uricioasa;“ ea ședeă în grădină. De câte-ori voiam s'o vedem, n'aveam decât s'o chemăm tare pe nume. Îndată că se arăta într'o alee și venea spre noi, cât putea mai iute.

Eată acum istoria unei pisici metis angaro, care se arată capabilă de iubire și nu mai supraviețui morții copilului din casa unde fusese crescută.

Acest animal inteligent fusese adus în casă foarte mic. Din a treia lună el începū a fi dresat. Era deosebit mai cu seamă prin desvoltarea universală a blănei sale și prin părul coadei. Vara perdeă mai mult din aceste podoabe decât un angara curat și semăna atunci cu pisicile ordinare, afară numai, că coada îi era ceva mai stufoasă decât a lor.

Copiii o trăgeau de gât, de urechi, de coadă, până la imprudiniță. Nu-i șgăria, nici nu-i mușca. Când aceste manipulări deveneau dureroase pentru dânsa, un miolăit particular îi înscință, că nu trebuiau să meargă mai departe.

Aceste moravuri civilizate nu-i răpeau nimic din instinctele ei naturale. Aspră față cu șoarecii

și cu câinii, ea isbutea, pe la finele lui Februarie, să scape din casa, unde era bine tratată. Aceste absenții anuale țineau două săptămâni. Era perioada sălbatică a existenței sale. O vedea une-ori cutriărând stradele învecinate, în apropiere de pivnițe, unde se repeșia iute când era chemată de stăpânii ei, a căror voce părea că n'o mai cunoașce. Se întorcea în fine slabă, ostenită, cu părul smuls pe alocuri, stigmată a luptelor ce susținuse.

La întoarcere își relua torcând locul lângă cămin, aproape rușinoasă de fapta ei blândă față cu stăpânii ei, sărind pe genunchii lor, dispuse a petrece acolo oare întregi. Șeful casei era atunci foarte bătrân. Pisica ținea foarte mult la mângăierile sale. Era aproape în totdeauna lângă dânsul sau chiar pe dânsul. Noaptea sărea pe patul său, și nemișcată la picioarele sale, le încăldea mai bine decât perna care se afla acolo.

La moartea acestui domn, oare-care semne de impresionabilitate se manifestară la pisică. O serie de uah! triste, monotone și foarte bine articulate, eșise din gura pisicii în mai multe rânduri. Nime n'o mai aușise și n'a mai aușit-o de atunci miolăind astfel.

Animalul avea atunci șase ani și domnul care încetase din viață, șapte-deci și patru.

Prește patru ani, țiu cu țiu, ciudată coincidență! într'o țiu și mai friguroasă încă în aceeași cameră,

brațele morței de îngrijatul defunct, „aveți-ve bine și nu ve sfădiți,” arătând, că în multe privințe aceasta temere s'a adevărit, că ce urmări poate avea desconsiderarea și mai departe a acestui părintesc sfat.

Ca dovadă că nu numai inteligența, dar chiar și poporul scie prețui pe „adânc oftatul” martir, amintesc că mulți poporeni — chiar albi de bătrânețe — au trecut pe la ușa bisericii proprii, au desconsiderat timpul cel tot așa de posomorit ca ziua de 30 Nov. și au asistat la parastasul Marelui Șaguna; bunăoară parochienii din Turches.

După parastas a urmat un mic dejun la casele dlui preot V. Domșa.

Ve rog dle Redactor a primi expresiunea deosebitei stime ce ve păstrează.

I. Berescu.

Varietăți.

* (Mulțămită publică.) Societatea de lectură „Andrei Șaguna”, vine a aduce pe calea aceasta, cele mai călduroase și intime mulțumiri, tuturor acelor, cari cu ocasiunea ședinței sale publice din 29 Novembre a. c. st. v., au binevoit a contribui prin oferte marimonioase, la sporirea averii acestei societăți.

a) Seara la cassă au binevoit a contribui următorii domni:

Escelenția Sa Domnul Archiepiscop și Metropolitan Miron Romanul 20 fl.; Ilustritatea Sa Nicolau Popea, archimandrit și vicariu arhiepiscopesc 5 fl.; I. Hannia, director și prof. sem. 2 fl.; Dr. I. Moga, medic 5 fl.; Dr. Ioan Pop, medic militar 3 fl.; I. Popescu, prof. sem. opul intitulat „Doine și strigături din Ardeal” date la iveală de Dr. Ioan Urban Iarnc și Andrei Bârsan; I. Bacu, căpitan în pens. 1 fl.; dna Surdu, 1 fl.; dna I. Răuciu 1 fl.; dna M. Roșca 2 fl.; George Muntean 1 fl.; P. Cosma, adv. 2 fl.; Nelli Aiser 1 fl.; Virgil Oniț 1 fl.; P. Ciora 1 fl.; N. Colbasi 1 fl.; I. Muntean, presb. 1 fl.; Ioan Ghibu prof. sem. 2 fl.; I. Papiu, ppresb. 3 fl.; dsoara M. Simtion 1 fl.; Iacob Bologa, cons. aul. în pens. 1 fl.; I. Crețu 1 fl.; G. Dima, prof. sem. 1 fl.; Dr. Oct. Russ, candidat de avocat 1 fl.; Isaiia 50 cr., Dr. Ilarion Pușcariu, asesor consistorial 3 fl.; Nicanor Frateș, secretariu consistorial 3 fl.; D. Cunțan, profesor semin. 2 fl.; N. Hențu not. cerc. 2 fl.; M. Bespalet 1 fl. 50 cr.; I. Popa, adv. 2 fl.; I. Mișu presbiter 2 fl.; dna A. Matei 1 fl.; Gligor Matei, comerciant 2 fl.; Ioan de Preda, adv. 2 fl.; Dr. I. Nemeș, adv. 2 fl.; I. Ciora 1 fl.; George Matei, comerciant 2 fl.; Const. Stejar, căpitan în pens. 1 fl.; I. Keil 5 fl.; I. Cismaș, iurist 50 cr., Stoichița Roza 50 cr., I. Rebeș, proprietariu 1 fl.; I. Manta, inv. 1 fl.; I. Moecean, inv. 30 cr.; G. Stăneasă 30 cr., Ioan Roman 30 cr.; I. Micu 30 cr.

b) După ședința publică, am primit oferte dela următorii domni:

Eugeniu Brote, asesor consist. 2 fl.; Ioan Slavici, director la f. „Tribuna” 5 fl.; N. Cristea asesor consist. 2 fl.; Dr. D. P. Barcian, prof. sem. 2 fl.; Simeon Popescu, ppresb. 5 fl.; Dr. I. Crișan, prof. sem. 2 fl.; Dimitrie Comșa, prof. sem. 5 fl.; Georgiu Bobeș presbiter 2 fl.; Dr. A. Brote, director de bancă 2 fl.; I. Bechnitz, particular 2 fl.; Diamandi Manole comerciant 5 fl.; Matei Voilean redactor la „Telegraful Rom.” 1 fl.; I. Rusan proprietariu 1 fl.

Prin postă am primit oferte dela dnii următori:

în acelaș loc, sau cel puțin într-un leagăn așezat aproape de acelaș pat, o altă încetare din vieță se producea.

După moartea bătrânului, casa lui se deșertă din nou în parte. Nu mai rămase de cât un fiu, care petrecuse cea mai mare parte din viața sa cu dânsul și care se însură după un an și jumătate după acele evenimente. O copilă plăcută și robustă fu fructul acestei uniri.

Dânsa mai cu samă se juca cu pisica până la imprudență. Animalul departe de a o urî, se supunea cu blândea. Se culca în tot-deauna supt scanul copilei, îndată ce dânsa fu adusă regulat la masă. Pe când durmea copila, pisica stătea sub leagăn.

Peste puțin timp cădă o zăpadă strașnică. O fluksiune de piept se dechiară la copilă. În timpul boalei ei, pisica nu se urni de sub leagăn, nemișcată în timp de oare întregi. Se observă că mânca mult mai puțin. Durerea ei de astă dată se traducea prin tăcere și prin expresiunea stinsă a ochilor ei în genere atât de strălucitori. După ce copilă încetă din viață, pisica dispărură. Era poate genată prin prezența asistenților.

După întoarcerea dela cimitir, un copil mai mare așezându-se în masă, în locul unde ședea mai nainte copilă, simți o rezistență moale, aproape inertă, pe care mișcările sale n'o făceau să se urnească. Era biata pisică, întinsă la pământ, cu ochii stinși, respirând greu. „Oh! biata pisică” nu se pută îm-

Ilustritatea Sa Ierotei Beleş vicariu diecesan 2 fl.; Grig. Maier administr. ppresb. 1 fl.; Ioan Gall ppresb. 2 fl.; Ioan Danciu, ppresb. 2 fl.; Ioan de Lemeni, jude reg. 2 fl.; Ioan Petric ppresb. 5 fl.; Georgiu Popovici, presb. 1 fl.; Laurențiu Cutean, presb. 1 fl.; Alecsandru Țepeș comerc. 1 fl.; Vasilie Roșescu ppresb. 2 fl.

Suma totală a intratelor e 149 fl. 20 cr.

Spesele 45 „ 90 „

Venitul curat e de 103 „ 30 „

Tot cu ocasiunea aceasta, nu putem trece cu vederea de a nu mulțumi din inimă dlui prof. sem. George Dima pentru bunăvoiața ce a avut, primind instruirea și dirigerea corului societății și cu ocasiunea acestei ședințe publice.

Sibiu, 12 Decembrie st. v. 1885.

Pentru comitetul arangiator

Sergiu Medean, George Pop, Iosif Gomboș,
președinte. casariu. secretariu.

* (Consiliul universitar din Bucuresci), prin prescriptul seu verbal dela 20 Octombrie 1885, a luat decisiune ca toți aceia cari posed balaureate din străinătate și vor voi a se înscrie la vre-una din facultățile Universității, să se conforme cu legea, prezentând actele dlor dlui rector în termen ficsat dela 1—15 Septembrie, legalisate de ministerele respective ale statului de unde posedă balaureatul și vizat de ministeriul nostru de externe, spre a se putea apoi supune consiliului universitaru spre recunoaștere.

Aceasta decisiune fiind aprobată de ministeriu, conform art. 309 din legea instrucțiunii publice, se publică spre cunoștința celor în drept.

* (Regina Maria Cristina, regenta Spaniei.) După un an dela moartea primei sale soții, Maria de las Mercedes, regele Alfonso XII, în etate numai de 23 de ani, se cunună cu archiducesa Maria Christina de Austria. Ea s'a născut la 21 Iuliu 1858; pe când a făcut cunoștință cu regele Alfonso, archiducesa era în capul unui institut de dame nobile în Praga și trecea de o damă cu rare cunoștințe, mai ales ce privește limbele. De și trăia retrasă și modestia ce o caracteriza nu prea părea a fi potrivită pentru o regină, cu toate astea ea a știut să-și câștige inimile Spaniolilor, care la ori ce ocașiune au arătat că iubesc pe regina lor, mai ales în timpul din urmă după moartea regelui.

Foile spaniole laudă serioșitatea și credința, cu care regina și-a îndeplinit datoriile sale de mamă și soție; și în timpul critic, după moartea soțului seu, ea a arătat un grad de firmitate, încât se poate spera, că va fi în stare a sa isface și grelele misiuni de regentă.

Maria Christina are dela răposatul rege două fiice: pe Maria de las Mercedes, princesă de Austria, născută la 21 Septembrie 1880 și pe princesa Maria Theresia Elisabeta, născută la 12 Novembre 1882. Regina e însărcinată și dacă va avea din nou o fiică, atunci princesa de Austria va fi proclamată regină, ear dacă va naște un băiat, atunci acesta va fi rege.

Regele își iubea mult copiii; simțind că i se aproprie ceasul morții, a cerut să-i vadă și i-a îmbrățișat mult și cu toată dragostea părintească. Pe când regele Alfonso zăcea mort, regina a arătat fiicei mai mari încă odată pe părintele ei, ear mica Maria, crezând că regele doarme, a întrebat pe muma-sa de cauza acestui somn. Regina răspuse

pedeca copilul de a țice. „De câte ori moare cine-va, e bolnavă.” I se dădă lapte. Ea tot nu se urni. Părinții erau zdrobiți de osteneală. La de ce oare se culcară. A doua zi dimineața ei găsesc pisica moartă în acelaș loc și în aceeași pozițiune.

O altă pisică angora se coboară noaptea în curte, unde găsesce o societate foarte numeroasă. De multe ori, spune dl Jumelin, am vădut-o întorcându-se întovărășită de o nenorocită pisică moartă de foame, ca și cum ar fi știut, că la dânsa invitata ei va găsi de mâncare.

Asistai, țice dl Jumelin la una din aceste scene. Pisica mea era foarte turburată, și dânsa, care nu mîrloae nici odată, mîrloae și sărea pretutindeni, în bucătărie, ca și cum ar fi căutat ceva ce n'ar fi găsit. Găcind intențiunea ei, dădău de mâncare protegiatei sale, pisica mea încetă de a mai căuta, și tot timpul cât ținu prânzul, ea stătu serioasă alături privind-o cum mânca carnea și cum bea laptele: dar îndată ce isprăvi pisica o duse la ușă, pe care o deschisei, o concediă într'un mod cam viu, lovind-o cu laba cu oare-care blândețe și o întovărăși până jos la scară, executând nisce rulate nu de mânie, ci ca și cum ar fi voit să-și spună: „Acum fii mulțămită, du-te; mai poftim însă și altă dată.”

De atunci, invitata ei vine adese-ori și pisica mea, deși n'o mai caută, o primesce bine.

la acea întrebare naivă: „Copila mea, tu nu înțelegi încă marea pierdere ce ai suferit.”

* (Regele Alfonso.) În privința înmormentării regelui Alfonso în Escorial se scrie din Madrid:

„Când cosciugul ajunse la mănăstire, fu luat în primire de Priorul mănăstirei și de călugări și așezat pe un catafalc în curtea cea mare, pe când pe o masă de cealaltă parte a curții ministrul de justiție semna actul, prin care cadavrul regelui s'a predat priorului. În timpul acesta se deschise o parte a cosciugului, încât cadavrul se putea vedea prin sticlă; apoi maiorul vânătorilor de Espinosa se apropie de cosciug și strigă cu voce tare: „Alfonso!”; după o mică pauză earăș: „Alfonso!” În ceremonialul vechiu se prescrie ca să se strige numele de trei ori, după care șeful trupei își frânge bastonul de comandă și aruncă bucățile la picioarele mortului, ca semn că i-a expirat oficiul. Această parte a prescrierii nu s'a îndeplinit. Maiorul de vânători țice earăș: „El nu răspunde.” Ministrul de justiție Alfonso Martinez adresă soldaților această întrebare: Vânători din Espinosa! E acesta cadavrul acelaș, pe care l'ați primit la moartea regelui Don Alfonso XII?” — „Acelaș,” răspuse maiorul Baranda. — „Jurați,” țice ministrul. — „Da, jurăm că e așa. — Apoi îndată se închise cosciugul, se semnară actele și cosciugul fu dus în biserică și așezat pe un catafalc, acoperit cu catifea, lucrată cu aur, rămasă încă de la Filip II și care se întrebunțează numai la înmormentările regilor.”

* (Meca.) Meca, orașul sfint al islamismului, care altă dată avea mai mult de 100 mii locuitori, ați nu mai are decât 60,000 abia. Numai în timpul pelerinajului anual se adunau adeseori peste 200,000 persoane. Din acest număr peste 40,000 aduc mărfuri care sunt vândute imediat și traficul acesta reprezintă 120 milioane lei. Transacțiunile se regulează fie-care cinci țile; acesta e de altmintrelea tot comerțul Mechii, căci odată trecută epoca pelerinajului, transacțiile încetează.

Meca care, sub Ptolomeu, era cunoscută sub numele de Macareba, e calificată de arabi, cari escelă în genul emfatic, de Omel Cora, (orașul orașelor) de El Morharefih (nobilă) și în fine de Beled El Amule (regiunea credințioșilor.)

Situată în centrul unei văi nășipoase și strimte, ea este prea vastă pentru populația ce conține. Numeroase case sunt înșirate pe coastele alunecoase ale munților cari adăpostesc orașul. Un fapt curios de observat este, că, aceste locuințe au mai multe caturi, având și ferestre numeroase, ear stradele sunt mai largi decât în ori-ce oraș al Asiei.

Monumentul remarcabil al Mechii este marea moschee Beilhullah (casa lui Dunnețeu) numită și Casba, care fu zidită în timpul lui Avram, după cum arată legenda. Celebrul Calif Omar, închise micul templu în niște construcțiuni masive și după el Califii tuturor țerilor, sultanii din Stambul și Imamii au dublat, triplat, quintuplat construcțiile, astfel că e imposibil a nu se incurca cineva în această aglomerațiune de arhitectură, care formează un lung quadrilater, în care se intră prin 19 porți.

Intrând în acest monument, este imposibil a nu admira numărul înfinit de arcade, susținute de colonne grațioase în marmură, granit și porfir ca și cupolele și minareturile ce sunt d'asupra lor.

Aproape de Casba, este puțul sacru, de unde isvorul pe care ângerul descoperi pentru a desaltera pe Agar și pe fiul seu Ismail, cum țice Biblia. O sală vastă de marmură acopere acest isvor.

Mohamed, născut în Meca, sub dominațiunea coreshistorilor, a fost îngropat în Casba, unde dreptcredințioșii vin să ingenuncheze. Se scie că obiceiul cere, ca ori-ce mahomedan să viziteze odată în viața sa Meca. Profetul a declarat, că credința, resbelul sfint și voiagiul la Meca sunt obligatorie pentru discipulii sei.

Nimic mai curios decât a vedea o caravană de credințioși precedată de hagii, de musicanți negrii jucând și cântând Mahmilul, cântecul sacru al profetului. Mulțimea urlă, joacă, se fanatisează și apoi merge la Moschee spre a se ruga.

„România.”

(Bibliografic.) A apărut Nr. 23—24 din „Transilvania.” Foaia asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român. Sumar: Despre un memorial din 1849 al episcopului Andrei Șaguna (Urmare și fine.) — O excursiune prin istoria pedagogiei la noi la români (Urmare și fine.) — Fabrica de hârtie mecanică dela Zernești (Urmare și fine din 19—20.) — Literatura tradițională românească. Proces verbal al comitetului asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, luat în ședința dela 20 Novembre st. n. 1885.

„*Romänische Revue*“. Fascicula VI. pro Decembre 1885. Cuprinsul: Zur Wiedereröffnung des ungarischen Reichstages. Aus der romänischen Presse. Rundschau. Chronik. Die Wäldlerin. Dorfgeschichte von Ioan Slavici. Nach dem romänischen von Mite Kremnitz (Schluss.) Zur Physiologie der romänischen Sprache. Der Ring un der Schleier. Romänisches Volkslied von V. Alecsandri. Deutsch von Carmen Sylva. Literatur und Kunst. An die geehrten Leser.

— („*Scoala practică*“). Nr. 9 pro Decembre a. c. a apărut cu următorul sumariu: Tractarea Legendarii de V. Petri: „Cine este de aproapele meu?“ — Din calculul elementar: tractarea numărului 9. — Superstițiunea sau credința deșertă, — lecțiune practică din învățământul intuitiv. — Esamenul de vară în clasa I a scoalei normale din Năsăud. —

Hârtia la cei vechi și modul ei de fabricare. Bibliografie. — Anunțuri. — Exemplare complete se găsesc dela început. — Prenumeratiunile pe anul întreg cu 3 fl., sunt a se adresa la redacțiune în Nassod (Transilvania.)

„**A se feri de boală e mai bine decât a se vindeca**“ este de sigur cea mai momentuoasă dogmă a științei medicale. Ea ne spune, că conturbările în organismul nostru se nu le trecem cu vederea, și mai cu seamă în casuri de infundături, dureri de stomach, morburii de fică și fere. Nu trebuie alta, decât să se iee în decurs de câteva zile pilulele de Svițera ale lui R. Brandt. Scătuile originale (una costă 70 cr. în apotecă) poartă drept etichetă o cruce albă pe câmp roșu și sunt provădate cu iscătura lui R. Brandt.

Ori-cine poate fi sănătos, și poate ajunge la o vrâstă înaintată, dacă și grigese sănătatea. Cele mai multe morburii își au isvorul din sânge, trebuie să fie deci cea mai sfântă datorință a fiește-cărui om, a grigi cu deosebite

de el. După multe studii și scrutări ne-a succes, a compune astfel de remedii, cari curăță sângele sigur, grabnic și fără vr'o urmare stricăcioasă, îl întăresc și țin sângele într-o circulație natura. Metoda noastră e recunoscută prin multe orduri și medaile, cu cari am fost decorați. Noi curăm totdeauna cu bun succes anumite **morburii, provenite din sângele stricat (fără mercuriu), urmările triste a unor învățuri secrete, mai departe slăbiciunea trupească, morburii de pele, ranele fie-cât de învechite, petele din față, căderea părului, podagra și reumatismul, toate morburile femeiesci**, — totdeauna cu cel mai strălucit succes. **Limbriul curelat** îl îndepărtăm noi, după o metodă proprie, chiar și la copii, în decurs de câte-va oare. Cei ce sufer de **vătămătură** se vindecă încet și sigur prin legăturile noastre, construite pe baza celor mai nouă scrutări, după o manipulație rațională. Noi primim ori-ce scrisoare confidențială provădată cu o marcă postală retour și o descriere amănunțită a morbului.

Clinica privată „*Freisal*“ în Salzburg (Austria)

Nr. 311.

[1218] 1—3

CONCURS.

Fiind a se conferi 1 ajutoriu à 20 fl. pe an, pentru tineri descendenți din vre-o familie de ale comunei desființate Tofalău, cari învață vre-o meserie, se escrie prin aceasta concurs. Aspiranții la acest ajutoriu au să-și presinte până la 31 Ianuarie n. 1886 la subsemnatul comitet cererile lor însoțite de următoarele documente.

a) Atestat de botez, în original, sau copie legalisată.

b) Atestat scolastic, despre absolvirea cel puțin a clasei a IV-a elementară.

c) Atestat, că se află lucrând la vre-un măiestru și cu ce succes, even-

tual contractul ce l-a încheiat cu măiestrul pentru învățarea meseriei.

d) Atestat de moralitate dela autoritatea competentă locală.

e) Adevărta dela părinți sau tutori, că sunt decisi a lăsa pe fii sau pupili lor la învățatura meseriei până se vor perfecționa pe deplin.

f) Adevărta, că sunt într'adevăr descendenți din vre-o familie din desființata comună Tofalău.

Din ședința comitetului Asociației transilvane pentru literatura română și cultura poporului român ținută la Sibiu în 20 Novembre n. 1885.

Iacob Bologa,
v.-preș.

Dr. D. P. Barcianu,
secretariu.

Nr. 545.

[1214] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei vacante de clasa II-a din Hërman, protopresbiteratul Brașovului II, se escrie concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român.“

Emolumentele sunt:

1. Salariu în numărariu, solvind prin epitropia parochială în rate trilingare decursive fl. 431.—

2. Folosirea casei parochiale, computată cu „ 25.—

3. Venitele stolare sistemate la olaltă „ 144.—

Suma totală fl. 600.—

Doritorii a ocupa acest post, au a-și așterne suplicile lor, instruite conform prescrișelor din statutul organic și din regulamentul pentru parochii, §. 15 p. 6 în terminul indicat la subscrisul oficiu protopresbiteral.

În fine se recere, ca alesul paroch în anul prim de servit să se acomodeze §-lui 8 din regulamentul pentru parochii, adecă de a împărți toate venitele cu veduva preoteasă a răposatului paroch George Dogariu Darian.

În conțelegere cu comitetul parochial. Oficiul protopresbiteral al Brașovului II.

Brașov, în 29 Novembre 1885 v.

Ioan Petric,
protopresbiter.

TIPOGRAFIA ARCHIDIECESANĂ în SIBIU.

A eșit de sub presă:

[1210] 4

CALENDARIU

pe anul comun dela Christos
1886.

Anul al treizeci și cincilea.

Prețul unui exemplar legat **30 cr.**, pentru vândători nelegat **23 cr.** v. a. și legat **25 cr.** v. a.

CUPRINSUL:

Cronologie. — Calendarul (julian și gregorian, cu însemnarea esactă a Evangeliilor și glasușilor de peste an). — Pătrarele lunilor. — Genealogia casei domnitoare austriace. — Regenții europeni. — Servitiul postal și telegrafic. — Tacsă de timbru pentru polițe și documente. — Tabela pentru computarea intereselor. — Măsurile nouă și vechi.

Șematismul

bisericeii ortodoxe-orientale române din Ungaria și Transilvania cuprindend și protopresbiterii, administratorii protopresbiterali, parochii și învățatorii cu comunele bisericesci din archidieceasă după noua arondare a protopresbiteratelor.

Ierarhii metropoliilor învecinate din Austro-Ungaria.

Împărăteasa Eudocșia. — **Notițe pentru preoți.** — **Sfaturi bătrânesci.** —

Conspectul săptămânilor. — Însemnarea târgurilor.

Administrațiunea tipografiei archidieceșane în Sibiu.

Minunile industriei!

Frumoase! Calde! Elegante! Eftine!

Impermeabile pentru frig și umezeală!

sunt

Jachetele mele de earnă pentru bărbați

produse de **prima fabrică de jachete din Viena**, pe cari le vând pentru prețul ne mai pomenit de eftin de

fl. 1.80.

Jachetele mele de earnă pentru domni sunt cât se poate de călduroase și cele mai igienice îmbrăcăminte, căci ele țin corpul în căldură, îl apără de răceală, se lipse de ori-ce trup, sunt foarte practice și comode și produc prin frumșeța și ieftinătatea lor o admirațiune generală.

12,000 de bucăți deja vândute.

Tot omul, cine vrea să aibă o jachetă frumoasă, bună și caldă, să comande, de oare-ce comanda vin foarte des, și provisiunea ni se va găta în timpul cel mai scurt. **Numai și numai la:**

Allgemeines Wiener Comissions u. Exportgeschäft, Viena, III, Mathäusgasse 5/s.

La comanda ajunge a se observa: mare, de mijloc sau mic. — Se espedează pe lângă rambursă sau cassa. [1207] 4

Un bun culegătoriu de litere române

se aplică la moment cu condițiune stabilă la

[1219] 1—1

Tipografia „Aurora“ în Gherla (Szamos-Ujvár).

Cel mai frumos present de crăciun!

Pentru P. T. Doamne!

În urma unei întâmplări extraordinar de favorabile, mi-a succes să cumpăr întreaga provisiune a unei dintre **cele mai de frunte fabrice vieneze de postavuri** cu prețul de jumătate al prețului de producțiune, — și de aceea vând — câtă vreme mi va ținea provisiunea

10,000 bucate de minunate, elegante și foarte moderne

Mantaue de earnă de învăț

cu următoarele prețuri, aproape de necreșt de ieftine:

1. **Mantaue de învăț, mărime de mijloc, cu fl. 1.20.**

2. **Mantaue numite Prima, mari, cu fl. 1.80.**

3. **Calitatea cea mai fină, de tot mari cu fl. 2.50,**

colorile cele mai minunate și în cel mai frumos amestec de colorii precum *Bordeaux, granat, gendarme, alb, sur, drapp, scoțian, turcesc, roșu, cafeniu, negru, vânt, etc. etc.* în 60 dintre cele mai fine fașoane.

Aceste mantaue de învăț pentru dame sunt cele mai elegante și moderne pentru ori-ce damă, și se pot întrebuința în casă, pe stradă, promenadă, la bal etc. și sunt de tot călduroase.

Să nu neglige nici o damă, de ași procura o astfel de manta frumoasă și fină, pentru un astfel de preț bagatel, prin care nici prețul producțiunii nu e plătit cu atât mai vârtos, că ași mâne o să ni se gate provisiunea.

Cele ce nu vor conveni se schimbă fără nici o rezervă. La comanda me rog să se însemne esact coloarea și mărimea. Se espedează pe lângă ramburse sau cassa. În calitatea aceasta fină se poate căpăta numai și numai la

I. Wiener Tücher-Exportgeschäft, Wien, III, Mathäusgasse Nr. 5/s.

